619/01

Den 30. april 2001 blev i sag nr. 54.181:

xxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxx xxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for stjålne smykker.

Tvisten vedrører primært en ring - ifølge klageren med en diamant på mellem 0,85 og 0,89 karat - købt i 1969 for et beløb mellem 1.600 kr. og 3.000 kr. Klageren kræver en erstatning på 50.000 kr.

Da klageren ikke har kunnet fremlægge anden dokumentation for ringen end et foto, har selskabet erstattet ringen med 10.000 kr., idet selskabet bl.a. har gjort gældende, at en ring af den angivne størrelse ville have kostet ca. 15.000 kr. i 1969.

Klageren er endvidere utilfreds med, at selskabet for øvrige smykker har fratrukket 15%, svarende til den rabat, selskabet ville kunne opnå ved genlevering. Der er uenighed om, hvorvidt klageren er blevet tilbudt genlevering. Klageren har dog ikke under nævnsbehandlingen udtrykt ønske om genlevering af smykkerne.

Selskabet har i øvrigt gjort opmærksom på, at maksimumsdækningen for smykker udgør 60.300 kr., svarende til 10% af forsikringssummen.

Klageren bestrider at være blevet gjort opmærksom på dette. Begrænsningen fremgår dog af de af klageren fremlagte forsikringsbetingelser, hvori det endvidere hedder: "Alm. Brand kan erstatte en skade ved at … overtage genstandene mod at levere genstande svarende til de skaderamte (ved nyværdi tilsvarende nye genstande) …"

Nævnet udtaler:
I mangel af dokumentation for ringens værdi finder nævnet ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for den stjålne ring.

Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet, at det kan lægges til grund, at selskabet ville have kunnet levere de resterende smykker for det udbetalte beløb, men at klageren ikke har ønsket genlevering.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen